

«Hem de recuperar el control de l'esport català»

Ivan Tibau, ahir a les instal·lacions del grup El Punt. Foto: ANDREU PUIG.

Ivan Tibau (Lloret de Mar, 1973) va substituir Anna Pruna en la secretaria general de l'Esport el 18 de gener. Tres setmanes més tard, apunta les línies mestres de la política esportiva del govern de CiU.

—Era el millor moment per acceptar aquesta responsabilitat?

—«M'ho va oferir l'Artur Mas en persona, quan ja era president, i vaig tenir la sensació que era una cosa gran. No passa cada dia que una persona

que ha estat esportista i gestor de l'esport tingui aquesta oportunitat. M'agafo el càrrec com un repte no exempt de responsabilitat, evidentment. Sé que la situació actual de crisi no és fàcil, però estic disposat a deixar-me la pell per l'esport català».

—Quins valors creu que van influir més en el fet que el seu nom acabés a la taula del president?

—«He treballat quatre anys en política, a Lloret, i també uns quants anys en la sectorial d'esports de CDC, a Girona. Quan em va trucar el president em va dir que volia intercanviar algunes paraules sobre l'esport català. Vaig exposar algunes idees i es va acabar decidint. Vaig anar allà content, un divendres al matí, i hores després em va dir que em nomenava. Però no crec que fos només pel que li vaig dir. Al darrere hi ha una persona que m'ha avalat molt, Josep Maldonado, el cap de la sectorial d'esports. Aposta molt per mi i diu el meu nom al President. I entre una cosa i l'altra, sóc l'escollit.»

—Ja s'han establert amb el president unes prioritats bàsiques?

—«Les anunciarem d'aquí a uns dies tenint en compte els compromisos que tenim, amb què comptarem i les retallades que hi haurà en el departament. Estem recopilant tota la informació necessària per marcar un full de ruta, que anirà lligat als diners que tindrem, perquè sense diners no pots fer res.»

—Alguna pista sobre aquest full de ruta?

—«Tenim tres eixos bàsics: les federacions, els ajuntaments i l'esport escolar. Són coses que hem de mirar de mantenir fermes perquè hi ha molta gent al darrere. Ja m'ha vingut a veure, perquè hi ha entitats que es troben en una situació molt complicada. Clubs històrics en una situació econòmica delicada. I el que no tenim

són diners per oferir-los. Hem de pensar entre tots com els podem ajudar. Quan no hi ha diners s'han de pensar fórmules noves i buscar nous recursos. Això sí, la gent de l'esport ha de sentir que el govern està sempre al seu costat.»

—Li fa por la crisi i les seves conseqüències?

—«Els clubs vindran i demanaran el que han demanat sempre, recursos. Nosaltres no podem donar diners, però podem fer altres coses, com ara que el món de l'empresa i de l'esport s'acabin trobant.»

—S'haurà de demanar diners a Madrid?

—«Quan em van nomenar em va trucar el secretari d'Estat, Jaime Lissavetzky, i em va preguntar si a partir d'ara podria parlar amb mi. Fins ara, deia ell, tenia la porta tancada. Estem obligats a entendre'ns, i si ells estan disposats, com sembla, a enviar diners, els hem d'acceptar. No és el moment de la confrontació. Hem de mirar d'estirar el màxim que puguem. Hi ha ajuntaments catalans que estan rebent diners directament del Consell Superior d'Esports perquè no tenien cap relació amb els responsables anteriors.»

—Sembla que té una expectativa positiva. No és contradictori amb el clima de desconfiança que hi ha entre el govern català i l'estatal?

—«Fa dos dies que el president Mas va anar a Madrid. Per què? Perquè tot el que pugui estirar ho estirarà. Què hem de fer, girar-nos-hi d'esquena? Que no compartim idees és una cosa, i l'altra és que si et volen donar uns recursos, els diguis que no.»

—Quin altre retret faria als anteriors gestors de la secretaria?

—«La seva política era la d'ajudar només en l'organització dels campionats de Catalunya. Si es volia fer un campionat d'Espanya o d'Europa, la resposta sempre era que no. No és el moment de rebutjar res.»

—La prioritat del dia a dia és sostenir el sistema esportiu català perquè no caigui?

—«La prioritat és saber la realitat, allò que tenim compromès pel govern anterior, saber la retallada que arribarà, que serà d'un 18% del nostre pressupost, i a partir d'aquí maniobrar. Sabem que no serà fàcil.»

—Que entitats com ara el Barça, l'Espanyol, el Nàstic, el Joventut i el BM Granollers estiguin molt endeutats és un símptoma molt preocupant?

—«Aquests grans clubs tenen problemes que no solucionarem nosaltres, però podem ajudar a obrir altres vies per veure com els podem fer viables. Aquests ja ens han vingut a veure i els que no han vingut estan pendent de fer-ho. Podem anar plegats a buscar recursos. Però el més significatiu és la gran quantitat de clubs petits que tenen els mateixos problemes, però que tenen molta més dificultat perquè no són mediàtics. No només ens hem de preocupar dels grans,

sinó de tota la xarxa de clubs que pateix la crisi. Tot ve dels anys de bonança econòmica. Molts tenien patrocinadors del món de la construcció i això s'ha acabat.»

—Esportivament parlant, quina salut té el país?

—«El nivell és altíssim, títols europeus, mundials i medalles olímpiques. Els èxits són enormes i són el fruit d'un llarg recorregut. Ara la base potser no és tan forta i en el futur podem tenir problemes. Hem d'atacar fort la base, això ho tenim clar.»

—Per això volen fer canvis al CAR de Sant Cugat?

—«Ha de ser la joia de la corona de la secretaria i crec que ara està sent infrutilitzat, només a un 30% de la seva capacitat.»

—Com ho arreglarem això?

—«És un problema de gestió i comercialització. El web mateix no està actualitzat i hauria de ser un mirall de Catalunya. Tenim un clima privilegiat i gent de tot Europa pagaria per venir a entrenar-se aquí en ple hivern. És un espai que, per comunicacions, clima i instal·lacions, Catalunya ha de vendre. Jo vinc d'un Ajuntament [Lloret de Mar] que té aquesta tipologia i que ha sabut fer-ho.»

—Hi creieu en els centres de tecnificació descentralitzats?

—«Trobo que és una gran idea i que funciona. Llocs com ara Amposta i Banyoles són privilegiats per fer rem. Un centre com el de la gimnàstica artística, a Salt, és bàsic perquè són nenes de 14 i 15 anys que si les has de portar al CAR cada dia els trenques els estudis, la família...»

—L'afer que ha aixecat més polseguera els últims anys és el del reconeixement de les seleccions. Hi apostareu definitivament?

—«Hem parlat amb la plataforma pro seleccions per saber tot el que han fet aquests últims anys, que no és poc. Ells han treballat en dos àmbits, en el reconeixement d'esports minoritaris, i en l'organització del Dia de les Seleccions i la col·laboració dels partits de futbol, a banda de fer bullir l'olla. Creiem que aquest format està esgotat. Als partits de futbol que fèiem fa set anys hi anaven 100.000 persones i ara n'hi van 20.000. Hem de buscar fórmules noves.»

—Es farà algun pas endavant, com va intentar Niubò fa uns anys?

—«Ell va accedir al càrrec en l'època en què el patinatge estava a punt de ser reconegut. Tot allò va acabar amb el rebombori de Miami, Fresno i Roma, i des de llavors, no se n'ha sabut res més. El que tenim clar és que el reconeixement de federacions olímpiques és complicadíssim.»

—Sense la independència és possible?

—«No. És impossible. Sí hi hagués una federació olímpica amb un buit legal i

acceptés una federació catalana perdria la seva condició olímpica. La Carta Olímpica ho deixa ben clar. No hi pot haver països que no siguin estat. Siguem realistes. Si no es pot, no es pot. Podem continuar buscant el reconeixement de petites federacions, però també hem de buscar noves fórmules per fer reviure la flama de les seleccions, sabent el que hi ha: que és impossible que esports com ara el futbol, l'handbol i el bàsquet siguin reconeguts.»

—Això és una rendició?

—«No. Hem de fer alguna cosa diferent. Hem de recuperar la flama com sigui. Ara no hi ha caliu. La cosa està molt apagada. Hem de buscar una nova imatge, el que sigui.»

—Hi ha federacions petites que encara tenen conflictes jurídics perquè han intentat ser reconegudes. Se'ls continuarà donant suport econòmic?

—«Bàsicament tenien el suport de la plataforma. Hem de mirar amb quina mesura continuem col·laborant amb la plataforma, que rebia diners de la secretaria, però també de patrocinadors privats. Si la secretaria deixés d'ajudar-la, ells continuarien, això ho tinc clar. Amb menys pressupost, però seguirien perquè tenen l'aval del mig milió de signatures que van recollir per canviar la llei de l'esport. Podem continuar donant suport a la plataforma si segueixen la nostra via o crear una nova imatge per potenciar les seleccions.»

—Aquest any hi ha dos mundials, el de futbol sala i el de corfbol, i necessitaran diners per participar-hi.

—«S'ha de mirar, perquè això depenia d'Exteriors i aquest departament no existeix. M'he de reunir amb Presidència per veure com ho fem.»

—L'altre organisme que està ficat en les seleccions és la UFEC, que en els últims anys estava satisfeta d'haver rebut més diners de la secretaria. Han parlat amb ells per fer-los veure que és temps de retallada?

—«Estan a l'espera i impacients per saber notícies nostres, però fins que no tinguem res quantificat, no els ho podem dir. Hi hem parlat per saber què feien i què rebien, per veure quin camí hem de seguir. Sí que vull deixar molt clar que la secretaria general de l'Esport vol recuperar el control de l'esport català. Això és molt important.»

—Creu que ara aquest control el té la UFEC?

—«La UFEC tenia el seu poder, però crec que la secretaria no tenia el poder que ha de tenir. Havia perdut moltes competències, que havien estat cedides, i les ha de recuperar. Hem de tenir contacte directe amb les federacions, hem de saber de primera mà què els passa. Aquest contacte directe no existia, estava externalitzat. La UFEC ha de fer la seva feina, que és molt important, però la secretaria ha de recuperar les seves competències.»

—Està anticipant un conflicte?

—«No. Només dic que la secretaria ha de controlar l'esport català, que per això existeix. I ho ha de fer via Consell Català de l'Esport. La UFEC ens pot ajudar moltíssim fent la seva feina, però ha de fer la feina que li toca.»

—El govern anterior va aprovar la creació de l'Agència Catalana de l'Esport...

—«Això ja està revocat. Va ser la primera decisió que vam prendre quan vam arribar.»

—Per què?

—«Ja hi ha el consell, una estructura, uns treballadors als quals coneixem d'altres èpoques, que poden donar molt de si i que creiem que són recuperables. Quan em vaig reunir amb ells va ser per donar-los confiança, que sàpiguen que comptem amb ells i que volem treballar amb ells.»

—Així, el consell agafarà més volada?

—«Més volada, no. La volada que ha de tenir.»

—És un organisme a l'ombra?

—«Ara mateix, sí.»

—Quina és la seva posició sobre l'esport escolar i l'esport femení?

—«L'esport femení s'ha de potenciar molt, però tinc clar que no s'ha de potenciar fent pujar equips a màximes categories a cop de talonari, perquè això és no tenir cap planificació de futur i perquè ara tinc tots aquests equips esperant-me a la porta per dir-me que no han rebut l'ajut els últims anys i que baixaran. I és un drama. S'ha de potenciar des de la base perquè fer-ho a cop de talonari no s'aguanta per enlloc.»

—Però la base val diners, l'esport escolar val diners i els resultats no són immediats.

—«Tot val diners. L'esport escolar val molts diners. S'hi aboquen molts recursos i no es pot deixar de fer. M'estic reunint amb els consells escolars i només del de Barcelona es mobilitzen 40.000 famílies cada cap de setmana. Fan una tasca molt important, no només per l'esport, sinó per la integració i la cohesió social. L'esport escolar tindrà suport, i molt. I l'esport femení el volem potenciar perquè creiem que n'hi ha poc.»

—Equips artificials, amb sis jugadors de fora, no seran mantinguts pel govern?

—«No serà la nostra tàctica. Hi ha molts equips de futbol sostinguts per una persona o una empresa. L'exemple va ser l'Akasvayu. Molt bé aquells anys, a dalt de tot, però de sobte, tres categories per sota.»

—El Barça, l'Espanyol, el Granollers d'handbol, i altres equips que esportivament rutllen, tenen en el planter un gran argument.

—«Perquè tenen molta base. El Barça i l'Espanyol en són un exemple claríssim, i aquest és el futur. Allò de fitxar molts holandesos tenia data de caducitat. Això d'ara és ferm. Pots guanyar o perdre, perquè així és la competició, però les coses s'han fet bé i hi ha un futur.»

—Més enllà de l'esport competitiu, es pensa continuar endavant amb la política de promoció de l'esport com a manera de viure saludable?

—«Fins ara s'ha potenciat molt des dels ajuntaments, i crec que hauríem de donar exemple des de la Generalitat. Esport per a la gent gran, esport amateur... hi ha moltes vies de promoció. Nosaltres hi podem fer molt. Ara hi ha el PAFES, pla d'activitat física, que s'ha renovat per dos anys, i vincula esports amb la conselleria de Salut. Crec que és una bona cosa, però un petit projecte de col·laboració. Més globalment, aquí tenim arrelada una cultura de l'esport i l'hem de potenciar. Tenim mar, tenim muntanya, una climatologia espectacular... Hem d'adequar espais. Si ho fas, la gent l'utilitza i si no ho fas, es queda a casa.»

Publicat a:

-El 9 Esportiu Barcelona 10-02-2011 Pàgina 2

-El 9 Esportiu Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 10-02-2011 Pàgina 2

-El 9 Esportiu Comarques Gironines 10-02-2011 Pàgina 2

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/8-esports/56-mes-esport/368476-lhem-de-recuperar-el-control-de-lesport-catalar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss